Пралетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 5 (7447)
СЕРАДА
13
студзеня
1943 г.

ПРАЧЫТАЎ—ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ

Наступленне Чырвонай Арміі прадаўжаецца.

У раёне ніжняга Дона, на Паўночным Каўказе, на Цэнтральным фронце нашы слаўныя воіны ідуць наперад. Яны нясуць совецкім людзям вызваленне ад крывавай фашысцкай зграі.

НАНОСІЦЬ ВОРАГУ СМЯРОТНЫЯ ЎДАРЫ

З кожным днём развівае Чырвоная Армія паспяховае наступленне супроць нямецка-фашысцкіх войск адразу на некалькіх фронтах. Пядзь за пяддзю адваёўваюць нашы воіны родную совецкую зямлю і гоняць з яе нямецкіх акупантаў.

На Цэнтральным фронце, у раёне ніжняга Дона, на Сталінградскім фронце і на Паўночным Каўказе Чырвоная Армія, ламаючы супраціўленне ворага, ідзе наперад. Яна нясе вызваленне беларусам, украінцам, літоўцам, усім народам, часова падпаўшым пад нямецкае іга.

Беларускія партызаны і партызанкі ўзмацняюць свае ўдары па ворагу, дапамагаюць наступаючай Чырвонай Арміі. Гэтая дапамога павінна мацнець з кожным днём. Трэба дзейнічаць смела і рашуча, наносіць немцу смяротныя ўдары. Трэба ў кожнай баявой аперацыі прымяняць кемлівасць, ваенную хітрасць.

Партызаны атрада, які дзейнічае ў адным з раёнаў Віцебскай вобласці, даведаліся, што немцы рыхтуюць на іх напад. Разведка ўстанавіла колькасць карнага атрада, а таксама час, калі немцы намерваюцца нанесці ўдар. Партызаны рашылі апярэдзіць гітлераўцаў.

Нечаканым налётам смелыя байцы разграмілі нямецкую карную экспедыцыю, знішчылі больш 100 акупантаў, захапілі трафеі.

Мінскія партызаны ўдумліва праводзяць кожную баявую аперацыю, б'юць немцаў смяртэльна, няшчадна, прымяняюць у баю кемлівасць, хітрасць. Толькі адзін партызанскі атрад Мінскай вобласці за дзесяць дзён баявых дзеянняў знішчыў два нямецкія гарнізоны, пусціў пад адкос 4 чыгуначныя эшалоны праціўніка, перабіў да 400 салдат і афіцэраў.

Множыць удары па нямецкіх захопніках! Біць іх смяротным боем, біць днём і ноччу, душыць, як гадзюк.

Партызаны і партызанкі! Пускайце пад адкос паязды, узрывайце склады, базы ворага, машыны з грузамі і жывой сілай, смела нападайце на варожыя рэзервы.

Не прапусціць да фронта жывую сілу і тэхніку праціўніка—значыць дапамагчы наступаючай Чырвонай Арміі паспяхова граміць немчуру, набліжаць дзень нашай перамогі.

Мы можам і мы ачысцім нашу зямлю ад фашысцкай погані, адпомсцім спаўна крывавым гітлераўцам за іх злачынствы.

Смерць нямецкім акупантам!

НАСТУПЛЕННЕ НАШЫХ ВОЙСК ПРАДАЎЖАЕЦЦА

Заняты новыя насялёныя пункты

8 студзеня нашы войскі пасля ўпорных баёў авалодалі горадам і чыгуначнай станцыяй **Зімоўнікі**.

У раёне **ніжняга Дона** нашы войскі, прадаўжаючы наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі—**Новы Мір, Аляксееў, Мядвежка, Ніжні Вязовы, Верхні Вязовы, Фёдараўка, Владзіміраў, Беляеў, Чумакоў, Кумшак**.

На **Паўночным Каўказе** нашы войскі авалодалі раённым цэнтрам **Нова-Паўлаўская**, насялёнымі пунктамі — **Нікольскае, Горкая Балка, Праваkумскі, Сізоў, Нова-Сярэдні, Маціgорынскі, Орлоўскі, Стара-Мар'інскі, Псыхурэй, Мар'інская, Куба** і чыгуначнай станцыяй **Зольскі**.

* * *

9 студзеня нашы войскі ў раёне ніжняга **Дона**, прадаўжаючы наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі—**Кавылкін, Сянной, Крылоў, Нова-Расошанскі, Трафімаў, Гарэлаўскі, Крукаўскі, Ермілаў, Савельеў, Богаяўленская, Усць - Кагальніцкі, Кастырачны**.

У раёне **Зімоўнікі** нашы войскі авалодалі насялёнымі пунктамі — **Таргові, Кавалеўскі, Красны Окцябр, Грушаўка, Вясёлы, Остравянскі**.

На **Паўночным Каўказе** нашы войскі авалодалі горадам **Салдацка-Аляксандраўскае**, раённым цэнтрам **Зольскае**, насялёнымі пунктамі — **Калтуноўская, Марозаўская** і чыгуначнай станцыяй **Этака**.

На **Цэнтральным** фронце нашы войскі вялі баі на ранейшых напрамках.

* * *

10 студзеня нашы войскі на **Паўночным Каўказе**, прадаўжаючы наступленне, авалодалі горадам **Варанцова - Аляксандраўскае**, раённым цэнтрам **Каменнамосткае**, вялікімі насялёнымі пунктамі—**Сармакова, Камлюкоў, Малка, Пятроўскі, Отказнае, Новазаведзенскае, Обільнае, Георгіеўская, Нязлобная, Лысагорская** і чыгуначнай станцыяй **Кума**.

У раёне ніжняга **Дона** і на **Цэнтральным** фронце нашы войскі прадаўжалі наступальныя баі на ранейшых напрамках.

(З паведамленняў Совінформбюро).

У АПОШНЮЮ ГАДЗІНУ

11 студзеня на ПАЎНОЧНЫМ КАЎКАЗЕ група нашых войск пад камандаваннем генерал-лейтэнанта МАСЛЕННІКАВА І. І. пасля ўпорных баёў авалодала горадам і чыгуначным вузлом ГЕОРГІЕЎСК, горадам і чыгуначным вузлом МІНЕРАЛЬНЫЯ ВОДЫ, горадам і чыгуначнай станцыяй ПЯЦІГОРСК, горадам і чыгуначнай станцыяй КІСЛАВОДСК, горадам і чыгуначнай станцыяй ЖАЛЕЗНАВОДСК, горадам і чыгуначнай станцыяй БУДЗЁННАЎСК, а таксама раённымі цэнтрамі АЧЫКУЛАК, АРХАНГЕЛЬСКАЕ, АЛЕКСАНДРЫЙСКАЯ.

Узяты вялікія трафеі, якія падлічваюцца.

У баях вызначыліся войскі — генерал-маёра ХОМЕНКА В. А., генерал-маёра КАРАЦЕЕВА К. А., генерал-маёра КАЗЛОВА П. М., генерал-маёра МЕЛЬНІК К. І., гвардзейскія кавалерыйскія злучэнні генерал-лейтэнанта КІРЫЧЭНКА Н. Я. і генерал-маёра СЕЛІВАНАВА А. Г., а таксама танкавыя групы генерал-маёра ЛАБАНАВА Г. П. і падпалкоўніка ФІЛІПАВА В. І.

СОВІНФОРМБЮРО.

Баявыя справы беларускіх партызан

Атрад магілёўскіх партызан пусціў пад адкос два чыгуначныя эшалоны праціўніка. Знішчаны два паравозы і 26 вагонаў. Пры крушэннях забіта 110 нямецкіх салдат і афіцэраў. Другі атрад у часе налёта ў на невялікія гарнізоны праціўніка знішчыў 85 гітлераўцаў.

* * *

У глыбокім варожым тылу актыўна дзейнічае малады партызанскі атрад «Сібірак». Ён нападае на фашысцкія калоны, разбівае валасныя і раённыя ўправы, знішчае гітлераўцаў і іх наймітаў. Нядаўна сібіракаўцы ўзарвалі воінскі эшалон з харчаваннем і ўзбраеннем. 32 вагоны ператвораны ў груды. Забіты 63 немцы.

* * *

Група мінскіх партызан разграміла карны атрад немцаў. Захоплены трафеі: грузавая і легкавая аўтамашыны, матацыкл, 15 вінтовак, 5.000 патронаў і многа харчавання. Партызаны вызвалілі групу совецкіх людзей, якія былі арыштаваны гітлераўцамі.

* * *

Партызаны атрада, якім кіруе ордэнаносец тав. Міхаіл, ружэйна - кулямётным агнём збілі нямецкі самалёт. Фашысцкі сцярвятнік рухнуў на зямлю каля вёскі П. і згарэў.

* * *

Партызанскі атрад тав. Б. за паўтары месяцы баявой дзейнасці ўзарваў на Віцебшчыне 13 варожых эшалонаў са снарадамі, гаручымі матэрыяламі і запаснымі часткамі да танкаў і бронемашын. Пры гэтым забіта звыш 160 нямецкіх салдат і афіцэраў, разбіты 13 паравозаў і 58 вагонаў. За апошнюю дэкаду ўзарвана на мінах 7 грузавых і адна легкавая аўтамашыны, забіта 45 салдат і 3 афіцэры.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ (ЦЭНТРАЛЬНЫ ФРОНТ). Адважна б'ецца з ворагам кулямётны разлік сержанта Н. Ф. Марфіна. У апошніх баях разлік падавіў агонь 10 варожых дзотаў. Сам Марфін з трохлінейкі забіў 8 немцаў.

НА ЗДЫМКУ: Разлік высоўвае свой кулямёт на лыжах ва фланг гітлераўскіх умацаванняў.

Весткі з Совецкай Радзімы

НАСУСТРАЧ 25-й ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

ПА ЎСЕЙ КРАІНЕ РАЗГОРТВАЕЦЦА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА Ў ЧЭСЦЬ 25-Й ГАДАВІНЫ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ.

* * *

Калектыў артылерыйскага завода, дзе дырэктарам тав. Калістратаў, да дня Чырвонай Арміі выпускае звыш плана 3 батарэі артылерыйскага ўзбраення.

* * *

У чэсць 25-й гадавіны Чырвонай Арміі тульскія аружэйнікі рашылі ўзброіць звыш плана 2 пяхотных палкі і асвоіць вытворчасць новага віда ўзбраення.

* * *

Шахцёры Капейска, уключыўшыся ў спаборніцтва, абавязаліся здабыць да 23-га лютага 25 тысяч тон вугалю звыш плана. Шахцёры трэста «Чэлябвугаль» дадуць звыш плана 15 тысяч тон вугалю.

НА БУДАЎНІЦТВА ТАНКАЎ І САМАЛЁТАЎ

Байцы, камандзіры і палітработнікі 7-й Арміі сабралі 10 мільёнаў 725 тысяч рублёў на будаўніцтва танкавай калоны «За нашу перамогу».

★

Працоўныя Куйбышэўскай вобласці ўнеслі ў Дзяржбанк 80 мільёнаў 640 тысяч рублёў. Збор сродкаў у фонд абароны прадаўжаецца.

★

Калгаснікі Прымор'я ўнеслі на пабудову эскадрыллі самалётаў 25 мільёнаў рублёў і 45 тысяч пудоў сельскагаспадарчых прадуктаў для Чырвонай Арміі.

ВЕЧАР БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ

У Цэнтральным доме работнікаў мастацтваў (Масква) днямі адбыўся літаратурны вечар, арганізаваны Саюзам совецкіх пісьменнікаў БССР.

Даклад «Пісьменнікі Беларусі ў айчыннай вайне» зрабіў Міхась Лынькоў.

На вечары з чыткай сваіх твораў выступілі беларускія пісьменнікі і паэты Пятрусь Броўка, Пятро Глебка, Аркадзь Куляшоў, Максім Танк, Пімен Панчанка, Міхась Машара, Анатоль Астрэйка, Цімох Крысько.

Вершы народнага паэта БССР лаўрэата Сталінскай прэміі Янкі Купалы і народнага паэта БССР Якуба Коласа чытала заслужаная артыстка БССР Л. І. Ржэцкая.

Вечар закончыўся канцэртам, у якім прымалі ўдзел артысты Дзяржаўнага ордэна Леніна тэатра оперы і балета БССР.

БЕЛАРУС! ХОЧАШ ВЯРНУЦЬ СВАБОДУ, УЗНЯЦЬ З РУІН СВАЕ ГАРАДЫ І ВЁСКІ— БЯЗЛІТАСНА ЗНІШЧАЙ НЯМЕЦКІХ АКУПАНТАЎ!

ДВАЙНЫ ЎДАР ПА ВОРАГУ

У цагляным будынку былой паштовай станцыі размясціўся атрад немцаў.

Партызаны атрада тав. Валенціна задаліся мэтай знішчыць атрад гітлераўцаў. Разведка ўстанавіла, што як толькі пачынае цямнець, фрыцы наглуха зачыняюцца ў будынку, абнесеным тоўстай цаглянай сцяной. Сапраўдная крэпасць, не падступішся.

Камандзір атрада рашыў перахітрыць фрыцаў. Ён падзяліў атрад на дзве групы і перад кожнай з іх паставіў баявую задачу.

Апоўначы партызаны акружылі паліцэйскі ўчастак, які знаходзіўся паблізу, і пачалі знішчаць фашысцкіх наймітаў. Як толькі з боку ўчастка данесліся стрэлы, партызаны Федзя, Рыгор і Нікалай, з павязкамі паліцэйскіх на рукаве, пачалі стукаць да немцаў.

— Пан афіцэр, мы паліцыянты, нас б'юць... Што рабіць загадаеце?

Стрэлы ў мястэчку ўзмацніліся. Яшчэ мацней пачалі стукаць да немцаў партызаны. Нарэшце адчыніліся дзверы, і на ганак вышлі афіцэр і салдаты.

— Рукі ўгору, гады!— крыкнуў Федзя, і адначасова грымнулі стрэлы. Першым быў забіты афіцэр, за ім пачалі падаць салдаты.

За адну ноч народныя мсціўцы нанеслі двайны ўдар: .разграмілі атрад немцаў і паліцэйскі ўчастак. Партызаны захапілі багатыя трафеі.

(Наш кар.).
МАГІЛЕЎСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

ПАРТЫЗАНЫ АВАЛОДАЛІ РАЁННЫМ ЦЭНТРАМ

Далёка ідзе слава пра баявыя справы партызан атрада імені Жэлезняка. Сотні фрыцаў знішчылі жэлезняко́ўцы. Яны разбілі многа аўтамашын, пусцілі пад адкос некалькі эшалонаў ворага.

Ад нямецка - фашысцкіх акупантаў партызаны ачысцілі вялікую тэрыторыю, устанавілі тут свой кантроль. Апошнім прыстанішчам гітлераўцаў на гэтым участку быў раённы цэнтр. Сюды яны сцягнулі вялікія сілы. Партызаны рашылі выбіць фашыстаў і адгэтуль.

Баявая аперацыя па разгрому нямецкага гарнізона была праведзена выдатна. Пакінуўшы 83 забітых салдат і афіцэраў, рэшткі нямецкага гарнізона ў паніцы ўцяклі. Над раённым цэнтрам узвіўся чырвоны сцяг советаў.

Партызаны моцна трымаюць раён у сваіх руках.

(Наш кар.).
Н-СКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

ЗАСАДА

На важнай шасэйнай камунікацыі ворага група партызан, начале з кулямётчыкам Віктарам (атрад «Барацьба») зрабіла засаду. Доўга сядзелі партызаны, але ні адна машына не з'яўлялася на дарозе.

— Перарэжам тэлефонныя правады, — прапанаваў Віктар,—немцы прыедуць іх папраўляць.

Так і зрабілі. Неўзабаве на дарозе паказаліся дзве аўтамашыны з немцамі. Віктар залёг за кулямёт і загадаў астатнім хлопцам падрыхтавацца да бою. Калі аўтамашыны наблізіліся, партызаны ўдарылі па іх з кулямёта.

— Гранаты!—загадаў Віктар. Паляцелі гранаты.

Праз некалькі часу на дарозе валяліся трупы 24 гітлераўцаў і дагаралі дзве аўтамашыны.

(Наш кар.).
ВІЛЕЙСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

НА ЗДЫМКУ: Камандзір часці беларус Б. К. Арцішэўскі (злева) і яго намеснік па палітчасці ўкраінец Е. О. Казачок. Момант баявой трывогі ў зянітчыкаў. Ля кулямёта малодшы сержант узбек Саматаў.

Аркадзь КУЛЯШОЎ

„СЦЯГ БРЫГАДЫ"

(Урывак з паэмы)

Беларускі паэт А. Куляшоў закончыў новую паэму пра нашу слаўную Чырвоную Армію, пра яе баявыя поспехі.
Ніжэй мы друкуем урывак, у якім выказваецца цвёрдая ўпэўненасць у звароце Чырвонай Арміі на Беларусь.

Доўгі след палявых каляін
Вывеў нас да родных мясцін,
Да мясцін, дзе змаленства я рос,
Да сяброў-
Дубоў,
Да сябровак-бяроз.
Тут навузнік вісеў на сасне—
А чаго
Яго
Не відно больш мне?
Дуб стагодні стаяў на лугу—
А чаму
Яму
Добры дзень сказаць не магу?
Я пазнаць не магу аніяк
Стрэчнай вёскі... Дзе школа?
Вятрак?
Дзе знаёмыя хаты?.. Адны
Сярод поля тырчаць каміны.

Лета баб'яга цёплыя дні.
Дзённік свой пішу я на пні.
Я пішу, не знаходжу слоў,
Сэрца б'ецца, рвецца дамоў,
Рвецца глянуць на сына, дачку—
Дом бацькоў застаецца ўбаку.
Мне адгэтуль мястэчка відно,
Недалёка ад нас яно:
Калі пойдзеш полем, напрост—
Да мястэчка дванаццаць вёрст,
А як пойдзеш шляхам—
Дванаццаць з гакам...
Лёгка бегчы да родных сёл,
Цяжка сесці за родны стол.

У мяне спытае дачка:
— Тата, ты прынёс малака?
А ад сына пачую я:
— Ты прывёз мне з Мінска каня?
На пяньковай
Вяроўцы дамоў
Ні каровы
Я,
Ні каня
Не прывёў.
Ні гасцінца я для дзяцей
Не прынёс, як прыносіў даўней.
Я ад кожнага вока прынёс
Родным дзецям па жмені слёз.

Толькі слёз ніхто з іх не просіць,
Ім і матчыных досыць.
Госця плачам
Сустрэнуць у хаце,
Бо няма чым
Яго частаваці.
Скажуць дзеці:
— Пі, бацька шчыры,
Жмені нашых слёз—іх чатыры.
Не, не гэтак прыду я ў дом,
З новай каскай прыду, са штыком,
Не нікчэмным слабым жабраком,
А як бацька прыду я ў дом.

Сонца ў дом
Прынясу на штыку,
Малаком
Напаю дачку.
Пасаджу свайго сына я
На жывога,
На баявога
Каня...
Будзе час дзіцячых уцех.
Будзе смех, я прывёз ім смех,
Будуць слёзы—
І іх я прывёз—
Каску поўную радасных слёз.

... Бачыць я не магу, не хачу
Местачковую каланчу
І знаёмыя мне палі,
І знаёмыя стрэхі...
— Пайшлі!
Лістамі, дубровы,
Мой след замятайце!..
Бывайце здаровы,
Звароту чакайце!..

Тут ніхто мяне не пазнае.
Я гляджу ў крыніцы свае:
— Гэта хто?—пытаюць яны.
Я гляджу ў ручай лясны,
І ў здзіўленні
Ручай звініць:
— Хто ў адзенні
Драным стаіць?
— Ваш я, свой,
Я прышоў сюды...
Ад рачной,
Ад вазёрнай вады
Чую ўсюды адказ адзін:
— Ты не Рыбка... Палын
З барадой
Даўгой...

Хоць я з барадою
І ў гэткім адзенні,
А толькі былое
Не ўмёрла сумленне,
Хоць пальцы грубымі
І сталі—не ўмёрла,
Душыць буду імі
Нямецкае горла.
Лістамі, дубровы,
Мой след замятайце!
Бывайце здаровы,
Звароту чакайце!

ПРАГА БОЮ

У атрад дзядзькі Нупрэя яна прышла, калі партызаны былі ў агні бою. У гэтай баявой аперацыі прыняла ўдзел і яна, дзяўчына Марыля, дачка калгаснага аўчара Нікaнора. А было гэта так.

Партызаны выявілі карны атрад немцаў на адпачынку ў вёсцы і раптоўна напалі на іх. Як ашпараныя, фрыцы кінуліся хто куды. Толькі асобныя з іх пачалі адстрэльвацца. Марыля нагледала, як нямецкі афіцэр спрабаваў схавацца—ён, як злодзей, перабягаў з аднаго будынка ў другі. Не задумваючыся, яна схапіла вілы, насцігла за вуглом гада і моцна ўвагнала іх у яго чэрава.

...Выканаўшы задачу, партызаны зноў пайшлі ў лес. Сярод іх была Марыля.

Марыля стала байцом. Аб тым, што яна ўжо забіла аднаго немца, ды не радавога, а афіцэра, ніхто не ведаў. Сама-ж яна не думала пра гэта хваліцца.

Прайшло нямнога дзён. Атрад зноў быў напярэдадні новага гарачага бою. З мястэчка рушыла ў напрамку да лініі фронта вялікая нямецкая часць.

Нупрэй шпарка абыходзіў байцоў і камандзіраў груп атрада. Даваў ім распараджэнні. Выслухоўваў меркаванні. Усё ставіў на баявую ногу.

Усё гэта бачыла Марыля. Бачыла і рыхтавалася да бою. У сэрцы яе бурліла прага помсты за павешанага бацьку, за Сымонку, любімага брата, якога немцы вывезлі ў няволю. Думка яе была накіравана ў адзіным напрамку — біць гада, душыць яго.

Начальнік баявой групы, які ўбачыў дзяўчыну з вінтоўкаю ў сціснутых руках, паклікаў яе да сябе.

— Табе прыдзецца здаць зброю. Ты маладая, без вопыту... Трэба застацца тут для...

Не выслухаўшы да канца, Марыля з незвычайнай сілай прыхінула да сябе вінтоўку, вочы яе загарэліся агнём і яна гнеўна выпаліла:

— Не аддам зброю!

— Загадваю, — спакойна сказаў камандзір.

— Так...

І хуткімі крокамі, суровая, бяжыць яна да Нупрэя, партызанскага бацькі—так яго завуць байцы.

Яна спадзявалася, што загад будзе адменен, што яна пойдзе ў бой разам з усімі, што яе галоўны камандзір і сваяк Нупрэй напэўна падтрымае яе.

Камандзір атрада выслухаў дзяўчыну і пацвердзіў загад камандзіра групы. Марыля павінна была без размоў здаць вінтоўку другому байцу.

І яна павінавалася. Зброю Марыля перадала маладому хлопцу Ігнату, які толькі днямі прышоў у атрад. Вось тое, што яе вінтоўка засталася Ігнату, больш за ўсё кранула яе дзявочае чулае сэрца, яе гордасць.

— Я-ж не першы дзень у атрадзе... Я-ж была ў пераплётах не раз... А што з таго, што я дзяўчына.

І вось зараз яна ўпершыню падумала аб тым, каб сказаць пра забітага афіцэра, адстаяць права ўдзелу ў прадстаячым баю. І яна зноў хацела ісці да Нупрэя.

Але Нупрэя на месцы не было, і яна моўчкі пайшла да сваёй зямлянкі.

* * *

Рашэнне было прынята.

— Няма толькі зброі—гэта стрымлівала дзяўчыну.

«Няма зброі, няма зброі», —не давала спакою думка.

А там, за які кілометр, чуваць было, як гула зямля. Ішоў бой, другі бой ды ўжо не з карнікамі, а з рэгулярнай часцю немцаў, якая прасоўвалася да лініі фронта. Там быў Ігнат. Там яе вінтоўка.

Немцы то адступалі, то зноў наступалі. Партызаны біліся горача, праход па шасэ закрылі моцным агнём. Але выстралы штомінутна радзелі. Патронаў у партызан станавілася ўсё менш і менш.

Поле раздзяляла два залёгшых лагеры. Кулі вылі працяжна, да слыху даходзілі прарэзлівыя гукі радзеючых выстралаў. Партызаны ўважліва глядзелі наперад, чакалі новай атакі немцаў.

Углядаючыся наперад, туды, адкуль толькі што адступілі немцы, Нупрэй прыкмеціў Марылю. Яна паўзком збірала ў нямецкія каскі патроны. Знімала з забітых фрыцаў патранташы і зброю. Затым, прыхінуўшыся да зямлі, рызыкуючы жыццём, несла здабытае партызанам.

Бой разгараўся.

П. ВІХРОЎ.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

А22.